

- Drach, 2007 – Drach I. I. Orhanizatsiia naukovoї diialnosti studentiv u vyshchlykh navchalnykh zakladakh / I.I. Drach // Problemy osvity: Naukovo-metodychnyi zbirnyk. – K.: Instytut innovatsiinykh tekhnolohii i zmistu osvity, 2007. – Vypusk 47. – S. 20-23.
- Zemliankin, 2009 – Zemliankin A. I. Kontseptualnyi pidkhid do inteɦratsii nauky, vyshchoї osvity i vyrobnytstva / A. I. Zemliankin, I. Iu. Pidorycheva // Stratehiia i mekhanizmy rehuliuвання promyslovoho rozvytku: Zbirnyk naukovykh prats. – Donetsk: Instytut ekonomiky promyslovosti NAN Ukrainy, 2009. – S. 87–101.
- Zuiev, 2004 – A. V. Ekzystentsialnyi potentsial postneklasychnoi nauky (sotsialno-filosofskyi analiz): avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filos. nauk: spets. 09.00.03 «Sotsialna filosofii ta filosofii istorii» / Andrii Zuiev. – K., 2004. – 19 s.
- Kokhanovskyi, 2008 – Kokhanovskyi V. P. Osnovy fylosofyy nauky: [ucheb. posob. dlia aspyranto] / V.P. Kokhanovskyi, T.H. Leshkevych, T.P. Matiash, T.B. Fatkhy. – Rostov-n/D.: Fenyks, 2008. – 603 s.
- Kremen, 2011 – Kremen V. Osvita i nauka: innovatsiinyi aspekt / Vasyl Kremen // Naukovi visnyk Instytutu profesiino-tekhnichnoi osvity NAPN Ukrainy. Profesiina pedahohika. – 2011. – № 1. – S. 4-7.
- Kuzminskyi, 2005 – Kuzminskyi A. I. Pedahohika vyshchoї shkoly: [navch. posib.] / A. I. Kuzminskyi. – K.: Znannia. 2005. – 486 s.
- Prokopenko, 2007 – Prokopenko A. L. Osvita yak chynnyk sotsialnykh zmin (metodolohichniy aspekt): avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filos. nauk: spets. 09.00.03 «Sotsialna filosofii ta filosofii istorii» / Andrii Prokopenko. – K., 2007. – 16 s.
- Rozov, 2005 – Rozov M. A. Fylosofiya nauky y tekhnky (otryvky) / Mykhayl Rozov // Fylosofiya nauky: Obshchye problemy poznanyia. Metodolohyia estestvennykh y humanytarnykh nauk: khrestomatyia. – M.: Prohress-Tradytsyia: MPSY: Flynta, 2005. – S. 268–274.
- Frank, 1992 – Frank S. L. Svet vo tme. Opyt khrystyanskoї etyky y sotsyalnoi fylosofyy // Frank S. L. Dukhovnye osnovy obshchestva / Semen Frank. – M.: Respublyka, 1992. – S. 405-470.
- Shaposhnykova, 2005 – Shaposhnykova I. V. Kharakterystyka osvity yak sotsialnoho instytutu / Iryna Shaposhnykova // Hrani. Naukovo-teoretychnyi i hromadsko-politychnyi almanakh. – 2012. – № 9(89), veresen. – S. 73-77.

Надійшла до друку 18.08.2014.

УДК 140.8

Наталія Поліщук

РОЗУМНЕ ЖИТТЯ У ВСЕСВІТІ: ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІЙ ТА ДУХОВНИЙ АСПЕКТИ В КОНТЕКСТІ ІНФОРМАЦІЙНО- ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

В статті предметом дослідження є перспективи подальшого пізнання світу та науково-технічного і технологічного розвитку цивілізації в епоху сучасного інформаційно-високотехнологічного прогресу. Обґрунтовується, що тільки в єдності розуму і духовності людства можливе космічно-інопланетне майбутнє нашої цивілізації. Вияснено, що стратегічна мета філософії освіти – це формування космічно-інопланетного типу особистості як образу людини майбутнього. Пропонується концепція довершеної високодуховно-моральної особистості як образу людини космічно-інопланетного майбутнього, який система освіти та філософія освіти повинні виховувати уже сьогодні.

Ключові слова: наука, освіта, техніка, технології, розум, духовність, моральність, інформаційно-високотехнологічний прогрес, космічно-інопланетна цивілізація, образ людини майбутнього.

В статтє предметом исслеования являются перспективу дальнейшего познания мира и научно-технического развития цивилизации в эпоху современного информационно-

вусокотехнологического прогресса. Обосновується, що тільки в єдинстві розуму і духовності людства можливо космічно-інопланетне майбутнє нашої цивілізації. Підтверджено, що стратегічна мета філософії освіти – це формування космічно-інопланетного типу особистості як образу людини майбутнього. Пропонується концепція ідеальної вусокодуховно-нравственої особистості як образу людини космічно-інопланетного майбутнього, котрою система освіти і філософія освіти повинні виховувати вже сьогодні.

Ключеві слова: наука, освіта, техніка, технології, розум, духовність, моральність, інформаційно-вусокотехнологічний прогрес, космічно-інопланетна цивілізація, образ людини майбутнього.

The object of research in the article are prospects of the further knowledge of the world and scientific and technical development of a civilization during an epoch of modern information-highly technological progress. Proves, that only in unity of reason and spirituality of mankind it is possible space-planetary the future sew civilizations. It is confirmed, that the strategic purpose of philosophy of formation is a formation space-planetary type of the person as image of the person of the future. The concept of the perfect spirituality-moral person as image of the person space-planetary the future which the education system and philosophy of formation should bring up already today is offered.

Keywords: a science, formation, technics, technologies, reason, spirituality, morals, information-highly technological progress, space civilization, an image of the person of the future.

Постановка проблеми. Носієм розуму на Землі, як космічно-планетарному об'єкті Всесвіту, є людина. На протязі всього свого розумного існування людство задумувалося, чи воно є єдиним носієм розуму, вогнищем розумного життя, тобто розумною матерією у нескінченному, порівняно з Землею, Всесвітом. Яке місце займає людина в оточуючому нас безмежному зірково-планетарному світі? Чи самотнє людство в цьому Всесвіті перед лицем стихійних, «сліпих» сил природи, а чи вогні зірок, які сяють на нічному небі, відзначають вогнища розуму у Всесвіті? Чи можемо ми встановити контакт з розумними жителями інших світів, чи нам призначено вічно мучитися передчуттям їх можливого існування? Хто ми? Звідки ми? Для чого ми тут на Землі? Куди йдемо? Які цілі і майбутнє людства?

Ці питання витають над людством уже не одне тисячоліття. Їх не ставлять перед собою всі інші живі істоти, які не мають розуму. Це ми, люди, ще при світлі печерних вогнищ, а потім у сутінках храмів запитували нами ж вигаданих богів про існування інших населених світів, – насправді себе, свій розум. Нам нікого більше запитувати у цьому величезному Всесвіті. Але звідки ж узявся відвідач? Що є розум? Як він виник? До чого прагне? Яким чином осягає себе і Всесвіт?

Важко сьогодні уникнути роздумів про те, звідки взявся розум і думка, що він являє собою й куди веде. Звичайно, неважко знайти людину, якій ці питання можуть здатися пустими. Поточні проблеми, зв'язані з нестабільною політичною ситуацією, економічним спадом, екологічною і кліматичною, демографічною і сировинно-харчовою кризами, загрозою ядерної чи іншої все знищувальної війни, кризи в системі освіти і виховання, в кінцевому підсумку привели до кризи духовно-моральної, актуалізації поточних проблем і знеціненню перспективного масштабного планування.

Суспільству, зацикленому на збагаченні, наживі і розвагах, яке думає тільки про нагальні потреби і короткотермінові перспективи, абсолютно байдуже своє майбутнє і майбутнє своїх потомків. Таке суспільство не мислить глобально і масштабно, воно не вірить в прогнози навіть на десятиріччя – воно живе лише одним днем. Таке суспільство прямує до свого виродження, до краху. Справді, в разі не переселення людства на інші планети космосу поза межами Сонячної системи (екзопланети) і не встановлення контакту з інопланетними цивілізаціями воно, як замкнена система, деградує, виродиться або знищить себе разом з Землею в активній фазі (ракетно-ядерній) в радіоактивному полум'ї III світової війни, яка триватиме всього лише декілька хвилин. Нинішній папа Римський після вторгнення російських військ в межі України заявив у своїй проповіді, що прелюдія до III світової війни вже розпочалася.

У кожній замкненій системі, згідно законів синергетики, відбуваються лише процеси, що ведуть до збільшення ентропії, тобто хаосу, безладу і погібелі. Щоб уникнути цього лиха, необхідний не лише просто вихід у космос, зокрема, ближній, а й в далекий, де можлива зустріч з інопланетними цивілізаціями (а їх тільки в нашій Галактиці, згідно формули американського радіоастронома Ф. Дрейка, близько ста тисяч), а, отже, стане можливим спілкування і співробітництво з цими, більш високорозвиненими і більш високодуховними цивілізаціями (інакше вони не могли б існувати більше ста тисяч, а той мільйони і, навіть, мільярди років), ніж наша земна, яка проіснувавши лише декілька тисячоліть впритул наблизилася до самознищення. Як результат спілкування з космічними цивілізаціями, буде здійснюватися обмін досвідом прогресивного, а не регресивного існування, науковими, технічними, технологічними, культурними і духовними цінностями, енергією і речовиною. Тоді наша земна цивілізація також стане відкритою, високорозвиненою і високодуховною цивілізацією і, отже, забезпечить собі практично вічне існування.

Мета написання статті показати, що наша планета вступає в зовсім новий етап своєї історії, коли тільки колективний ноосферно-космічний Розум, суцільна духовність і моральність, колективна духовна Воля і загальні ціленаправлені зусилля по здійсненню космічних поселень, дозволять людству уникнути катастрофи і відкриють перспективи подальшого розвитку людської цивілізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Соціальне оточення людини, не дивлячись на свою безумовну важливість і незамінність, не може вплинути і змінити закономірний хід еволюції розумної матерії у Всесвіті, не може протиставити себе напрямленим і неперервним процесам еволюції структури Світобудови. На зміну короткотерміновим цінностям поточного буття, в обов'язковому порядку прийдуть якісно інші цінності, які беруть початок із еволюціонуючого космічного простору, із

закономірних процесів неперервної зміни структури матеріального Всесвіту і розвитку розумної матерії в ньому.

Тому необхідно здійснювати спроби заглянути у майбутнє людства, яке тісно пов'язане з усвідомленням переселення значної частини його в космос та аналізом кризових виявів цивілізації, які спостерігаються нині. Згідно Е. Тоффлера, людство розвивається хвилями [Тоффлер, 1999]. У третьому тисячолітті людство має здійснити п'ятий (після аграрної, промислової революцій, науково-технічної революції (НТР) та інформаційно-високотехнологічної революції (ІВТР)) революційний поворот (гребінь хвилі) до нових форм цивілізаційного прогресу (космічної колонізації екзопланет), інакше в повній мірі реалізуються глобальні кризи, III світова війна, а з ними крах людської цивілізації.

Системну відповідь на питання про надійні перспективи суспільства дає лише ноосферна і космічно-інопланетна стратегія сталого розвитку. Запізнення з початком пошуку нового шляху розвитку філософії освіти в умовах породжених ІВТ НТП проблем, від нерозуміння причин, які їх породила ІВТР, може обернутися для людства реальною трагедією. От чому разом з утвердженням віри в могутність Розуму необхідно, щоб збереглися, насамперед у молоді, почуття тривоги та відповідальності за свою долю і долю родини, долю всього Людства і нашої планети Земля, на якій, можливо єдиній, а можливо й ні, у всьому Всесвіті існують розумно-духовне життя та природа в усьому їхньому розмаїтті й красі. А тому негайно потрібно розпочати реалізацію космічної освіти і виховання космічної духовності з метою становлення космічно-духовного світогляду людини майбутнього – космічно-інопланетного (божественного) типу особистості [Базалук, 2010; Базалук, 2013; Матусевич, 2013].

Виклад основного матеріалу дослідження. Наведемо визначення згаданих факторів становлення людини космічного майбутнього згідно [Полицук, 2012; Полицук, 2014].

Космічна освіта – система випереджаючого педагогічного впливу на учнів і студентів з метою ознайомлення їх з процесом і результатами дослідження та освоєння космосу, формування в них космічного світогляду, який базується на усвідомленні людиною своєї єдності з космосом і матеріальними об'єктами Всесвіту та їх системами й еволюцією Світобудови, підготовки їх як майбутніх спеціалістів космічної галузі, астрономії, космогонії і космології, виховання космічно-інопланетних особистостей, які будуть здатні переселитися і жити на інших планетах космосу та утворити в майбутньому високоосвічену й високодуховну космічно-інопланетну цивілізацію і спілкуватися з іншими високодуховними надцивілізаціями й допомагати землянам.

Космічна духовність – категорія людського буття, що виражає здатність до виходу людини за межі вузько земного, соціально інтегрованого існування у сферу єдиної «духовної батьківщини» –

високорозвиненої і високодуховної космічно-інопланетної цивілізації й майбутнього створення такої цивілізації; це почуття й усвідомлення невідворотної реальності майбутнього переселення людей на інші планети космосу, яка має безпосередньо чи опосередковано спрямовувати життєдіяльність людини у напрямку єдності об'єктивного і суб'єктивного стосовно антропокосмізму людського життя. Формується через космічну освіту, космізацію людського буття, космічний світогляд, освоєння культури космічних надцивілізацій, виховання космічно-інопланетної (божественної) особистості.

Космічний світогляд – система філософсько-антропологічних і педагогічних поглядів на космос, як майбутню антропокосмосферу, покликаних формувати антропокосмізм у людей, сукупність знань про планетарну і космічну еволюцію, про структуру Світобудови, про місце розумної матерії та інших видів матерії в масштабах космосу й осмислення своєї ролі і значення в космічному еволюційному процесі, в ході якого сприяти якісному переходу розумної матерії Землі із планетарного стану в стан інопланетної космічної сили шляхом розселення людства в масштабах Сонячної системи із перспективою виходу на галактичні та метagalacticні системи.

Космічно-інопланетний (божественний) тип особистості – це довершена високодуховна та високоморальна особистість майбутнього, розрахована на реалізацію в третьому тисячолітті; це особистість, у якій наявна гармонія найвищих якостей розуму, духовного багатства, моральності, високорозвинутого інтелекту, божественності при гармонійному сполученні з довершеним фізичним та емоційним тілом, спрямована на реалізацію творчих потенціалів у масштабах Землі та космосу, яка здатна переселитися і жити в космосі в умовах високорозвиненої та високодуховної космічно-інопланетної цивілізації, бути мудрою, любити Бога, спілкуватися і переймати знання та досвід інших космічно-інопланетних високодуховних надцивілізацій, творити на благо людського суспільства та природи.

Прогресивний розвиток нашої цивілізації можливий тільки на основі актуальної, домінуючої глобальної мети. Висунувши в ранг єдиного, загальнолюдського проекту освоєння космосу і підготовку людей до переселення на інші планети Всесвіту, що безперечно зв'язано з тривалими космічними подорожами [Базалук, 2012], світове товариство вийде на шлях значних перетворень у власній організації і спасінні роду людського.

Людям потрібно буде пройти довгий і тяжкий шлях пізнання своїх загальних цілей, оволодіти почуттям спільності, виробити нову мораль і нову духовну основу життя людей на планеті Земля і на планетах космосу. Це реальність, ігнорувати яку нескінченно надто загрозово. Перед нею мають відступити міжусобиці, локальні, тільки сьогоднішні, інтереси, особисті цілі, ментальні несумісності і меркантильні міркування. Зрозуміло одне: дякуючи НТР середини ХХ ст. та ІВТР його кінця і початку нового

століття, у ХХІ ст. постав новий світ – і в новітніх зразках техніки і технологій, і в досягненнях освоєння космосу, і в ІВТ НТП, і в нових формах життя, зокрема, в космізації, глобалізації, суцільній інформатизації, технізації і технологізації суспільства, і в нових формах світобачення і світорозуміння та освіти, а головне – в тих глобальних небезпеках, головними з яких є ядерна війна, демографічна проблема, енергетична криза, екологія, клімат тощо, в яких розгортається протиріччя між новими реаліями нашого існування та усталеними формами і способами нашого ставлення до цього світу [Поліщук, 2012]. Тому не випадково постає гостра проблема адаптації до глобальних змін, формування нового космічного духовно-морального світогляду, що відповідає новій добі. Цим мають опікуватися не тільки вчені, винахідники і державні діячі, але й мільярди людей, включаючи молодь, батьків, рідних, друзів, учителів, викладачів – усіх, хто нині існує на нашій планеті.

Загалом історію ХХ ст. обумовлювали такі основоположні фактори: теорія геополітики та космічно-технічний і технологічний розвиток. Нині ж, на порозі ХХІ ст., людство вступило в таку зону свого ІВТ та культурно-історичного розвитку, яку можна порівняти хіба що з періодом виникнення релігійно-моральних систем загальнолюдського звучання та філософії. Тільки тепер це будуть не сторіччя, а десятиліття, людство мусить творити нові соціокультурні і духовно-моральні засади свого буття за умов ліміту часу для підготовки переселення людей на інші планети Всесвіту. Ось чому в наші дні з особливою гостротою постає необхідність філософського осмислення того, що відбулося в минулих століттях, особливо в ХХ ст. і відбудуватиметься в нинішньому та наступних століттях.

Підняті в роботі проблеми в якійсь мірі співзвучні з висвітленими в книгах О. Базалука, де провідною гіпотезою дослідження є теза, що людина виникла і функціонує на планетарному рівні як орган механізму саморуку Всесвіту і розумної матерії в ньому, які забезпечують їй перехід із стадії нарощування матеріальності у стадію розширення властивостей духовності, органічно властивих субстанціональній основі Всесвіту, а також неминучості переселення частини людства на інші планети космосу, а звідси впливає необхідність підготовки людей до тривалих подорожей в космосі, тобто формування нового типу людини – космічно-інопланетного, як ідеального образу людей майбутнього [Поліщук, 2014].

Емерджентні (новітні) високі технології, пов'язані з космічною технікою майбутнього, радикально змінять нинішній спосіб життя основної маси людей, заставляють переосмислити основи процесу освіти і виховання молодих людей, організації сфер діяльності та інститутів влади, проявляться на розвитку культури і технологій. Об'єднання цивілізації – держав з різною культурою і політичним баченням свого майбутнього, можливе тільки навколо бачення свого космічного майбутнього і місця в ньому. І такою метою, таким майбутнім, має стати сприйняття космічно-

ноосферного мислення і участь у масштабному і послідовному освоєнні космічного простору [Базалук, 2012].

На фоні космічно-цивілізаційного пориву необхідно освоїти простір Сонячної системи і нашої Галактики (Молочного шляху), при цьому внутрішні конфлікти втратять свою значимість і серйозність, світова економіка буде переорієнтована на потреби космосу і освоєння тих знань, які Всесвіт відкриє перед людством. Але головне, кожна людина, кожна нація і народність отримають реальну, актуальну ціль свого життя – посвятити себе освоєнню космосу, вивести земну цивілізацію на рівень космічної сили і тим самим забезпечити вічне життя людству [Поліщук, 2013]. Уже нині настала пора інтелектуалізації, інформатизації, технологізації та космізації всіх видів праці й діяльності в усіх країнах світу [Поліщук, 2014]. Це підштовхне до створення якісно нових смислів, які здатна продукувати духовно-моральна особистість, збагачуючи ноосферно-космічні підвалини нашої та в майбутньому інших планет, здатних виконувати свою антропокосмічну функцію у Всесвіті [Урсул, 1977].

Отже, на межі тисячоліть все драматично співпало, сконцентрувалося в духовності людини – в цій ледве помітній у масштабах Всесвіту антропокосмічній точці. Кожна людина – носій духовної космічної енергії. Тобто кожна людина містить у собі весь Всесвіт, і як кожна частинка несе в собі всю його цілісність. Енергія космічного духу не має початку і кінця, і тому вдосконалення людини безмежне. Вплив космосу на розвиток життя і цивілізації на Землі – це достовірно встановлений факт. Класичними в області космізму можна назвати роботи Д. Андреева, О. Базалука, В. Беха, В. Вернадського, К. Вентцеля, Д. Голдсмита, В. Казначеева, Т. Оуена, С. Реріх, Н. Реріх, В. Соловйова, Н. Федорова, П. Флоренського, К. Цюлковського, А. Чижевського, Й. Шкловського та ін. Про образ людини майбутнього, як планетарно-космічної особистості, писали і пишуть як окремі представники космізму, видатні діячі науки і філософії, так і члени Міжнародного філософсько-космологічного товариства: О. Базалук, Т. Бевз, І. Бірич, К. Вентцель, В. Вернадський, В. Бех, О. Горський, Л. Джахая, А. Макаренко, Т. Матусевич, В. Муравйов, О. Панченко, С. Пеунова, А. Печчен, М. Сетницький, О. Сухов-Кобилін, М. Федоров, П. де Шарден, Н. Юхименко та інші. К. Цюлковський наголошував, що людина живе життям космосу більше ніж життям земним.

Антропокосмізм, як комплекс ідей, який характеризується переконанням про нерозривність зв'язку долі людства з освоєнням космосу бере свій початок з античності. Нині це філософський і науковий світогляд, згідно якого людина, її думки і діяльність ставляться в центр Всесвітньої еволюції. В педагогіці і філософії освіти антропокосмізм вилився в теорію ненасильницького виховання і формування глобального мислення,

спрямованого на постановку і мирне розв'язання загальнолюдських проблем і розуміння себе як активної частинки Світобудови.

У зв'язку з перенаселенням планети (демографічна криза), антропологічною кризою, браком продуктів харчування і питної води, тяжкою екологією і зіпсуттям клімату, загрозою знищення людства і самої планети Земля та іншими кризовими явищами, згаданими вище, людству в недалекому майбутньому з необхідністю доведеться переселитися в космос. Це можна здійснити, за переконаннями видатних американських астрофізиків Ф. Дайсона і О. Нейла, шляхом переселення більшої частини людства на тонку оболонку з астероїдів, радіусом з орбіту Юпітера з Сонцем у центрі, для повної утилізації випромінюваної ним світлової енергії, чи в штучно створені космічні циліндри (орбітальні житлові комплекси), або на інші планети космосу (екзопланети), які утворюють навколо своїх зірок системи типу Сонячної (їх тільки в нашій Галактиці, Молочному Шляху, біля 40 мільярдів, що встановлено в XXI ст., дякуючи космічним телескопам «Ньютон», «Кеплер», «Чандра» і «Хабл») для створення додаткового життєвого простору, адже Земля, як і вся Сонячна система, не вічні. Навіює смуток відчуття загибелі всього живого в ході еволюції Сонячної системи і, зокрема, планети Земля, але вічність космосу спонтанно повертає людству оптимізм, робить його духовність космічно значимою і надає перспективу вічного існування людству.

Людство або розв'яже цю проблему, поставивши філософію освіти і космічну освіту та космічний світогляд і космічну духовність, психологію, педагогіку, моральність, духовність і ментальність на чолі своєї діяльності, навчившись високодуховно-космічно виховувати своїх дітей і на цій основі розумно, відповідально будувати своє життя, або загине, якщо не переселиться на інші планети космосу, тим самим забезпечивши своє космічно-інопланетне майбутнє – такий вирок історичного розвитку, який не підлягає сумніву! Це є наукова і цивілізаційна проблема, негайне розв'язання якої вимагає сучасний кризовий стан людської цивілізації, яка наблизилася до краю прірви своєї катастрофи, якщо хоча би частина людства не переселиться в космос. Останнє матиме важливе значення для суспільства і тому ця наукова і цивілізаційна проблема є актуальною та має глибокий філософсько-освітній, філософсько-космологічний і соціально-педагогічний смисл.

Як відомо, існують чотири основних способи сприйняття людиною оточуючого світу: філософський, науковий, релігійний і міфологічний [Базалук, 2012: с. 9]. Студенти вузів не тільки не задумуються над тим, який спосіб світосприйняття закладений в основу їх внутрішньої системи поглядів, але й не можуть аргументувати різницю між, наприклад, науково-філософським способом сприйняття світу і релігійним (або міфологічним). На жаль, ні релігійний, ні міфологічний, ні науковий чи філософський спосіб сприйняття Всесвіту кожний зокрема, не в стані розкрити масштаб і

глибину процесів, які відбуваються у Всесвіті. Тільки науково-філософський спосіб світосприйняття дозволяє людині зрозуміти процеси і явища, які відбуваються за межами планети Земля, тому тільки науково-філософський світогляд дозволить охопити розумом всі етапи еволюції Всесвіту і розумного життя в ньому [Базалук, 2012: с.10].

Методологічним, філософсько-соціологічним проблемам вивчення і освоєння космосу присвячують свої праці представники космонавтики і астронавтики, наук про космос, філософи [Урсул, 1977]. Нині інтенсивно розробляються філософські, наукові, світоглядні і методологічні проблеми вивчення й освоєння космосу, присутності життя у Всесвіті, взаємозв'язку філософії і космології. Предмет дослідження філософії – буття Всесвіту і людини як узагальненої картини Світобудови. Предмет дослідження науки – Всесвіт, як сукупність всього об'єктивно існуючого в природі, та набуття системно організованих і обґрунтованих знань про нього. Філософія намагається раціональними та ірраціональними засобами створити гранично узагальнену картину Всесвіту і встановити місце людини в масштабах Землі і космосу [Базалук, 2012: с. 28]. Необхідність філософського пізнання Всесвіту кориниться в динаміці соціального життя і диктується реальними потребами в пошуку нових світоглядних орієнтирів, які регулюють людську діяльність. Головне, щоб кожна людина, кожна нація і народність отримали реальну, актуальну, глобальну ціль свого життя – посвятити себе освоєнню космосу, вивести земну цивілізацію на рівень космічної сили [Базалук, 2012: с. 8].

Висновки. У даному дослідженні з філософії освіти і космології в світлі нової космологічної концепції здійснена спроба цілісного розгляду філософських проблем освоєння людством Всесвіту за рахунок переселення частини людства на інші планети космосу та виховання ноосферо-космічної духовності сучасної молоді шляхом космічної освіти, адже кожна людина має бути носієм духовної космічної енергії і повинна містити у собі увесь Всесвіт, як і кожна матеріальна частинка несе у собі всю його цілісність. Енергія космічного духу не має початку і кінця, і тому вдосконалення людини безмежне. Людство або розв'яже задачу виховання ноосферо-космічної духовності і відповідного космічного світогляду, поставивши філософію освіти, космологічну філософію, психологію, педагогіку, моральність, духовність, ментальність і мудрість на чолі своєї діяльності, навчившись достойно виховувати свою молодь і на цій основі розумно, відповідально будувати своє космічно-інопланетне майбутнє, або загине – такий вирок історичного розвитку людства, який не підлягає сумніву. Тільки випереджаюча космічна освіта, космічні світогляд, моральність і духовність молоді спасуть від загибелі цивілізацію і, в тому числі, Україну.

Література

- Тоффлер, 1999* – Тоффлер Элвин. Третья волна // Элвин Тоффлер. – Москва: ООО «Фирма «Изд-во АСТ». – 1999. – 784 с.
- Базалук, 2010* – Базалук О.А. Философия образования в свете новой космологической концепции. Учебник. / О. А. Базалук. – К.: Кондор, 2010. – 458 с.
- Базалук, 2013* – Базалук О. А. Космическое образование: новые реалии / О.А. Базалук // Образ человека будущего: Кого и Как воспитывать в подрастающих поколениях: коллективная монография; [Под ред. О. А. Базалук]. – К.: МФКО, 2013. – Т. 3. – С. 13-27.
- Матусевич, 2013* – Матусевич Т. В. Космическое образование: современный философско-педагогический дискурс / Т. В. Матусевич // Философия и космология / Philosophy & Cosmology 2013. – Киев, 2014. – С. 183–188.
- Поліщук, 2012* – Поліщук Н. В. Науково-технічний прогрес і духовно-моральне становлення молоді: монографія / Н. В. Поліщук. – Рівне: О. Зень, 2012. – 464 с.
- Поліщук, 2014* – Поліщук Н. В. Філософія освіти і становлення космічно-духовного світогляду людини майбутнього / Н. В. Поліщук, О.С. Мосієвич, І.М. Панченко // Перспективи. Соціально-політичний журнал. Філософія, політологія, соціологія. – Одеса: ПНПУ імені К.Д. Ушинського, 2014. – С. 98–102.
- Базалук, 2012* – Базалук О.А. Космические путешествия – путешествующая психика: курс лекций / О.А. Базалук. – К.: КНТ, 2012. – 424 с.
- Поліщук, 2013* – Поліщук Н.В. Філософсько-освітні перспективи пізнання Всесвіту та виховання духовних людей космічно-інопланетного майбутнього / Н.В. Поліщук // Філософія і космологія / Philosophy & Cosmology 2013. – Київ, 2014. – С. 190-199.
- Урсул, 1977* – Урсул А. Д. Человечество, Земля, Вселенная (Философские проблемы космонавтики) / А. Д. Урсул. – М.: Мусль, 1977. – 264 с.

REFERENCES

- Toffler, 1999* – Toffler Elvin. Tretya volna / Toffler Elvin. – Moscow: ООО «Firma «Isd-vo AST», 1999, 784 s.
- Bazaluk, 2010* – Bazaluk O.A. Filosofya obrazovanya v svetye novoy kosmologicheskoy koncepciyi. Uchebnik / O.A. Bazaluk. – Kiev: Kondor, 2010, 458 s.
- Bazaluk, 2013* – Bazaluk O.A. Kosmicheskoye obrazovaniye: novye realiyi / O.A. Bazaluk // Obraz cheloveka buduhcheho: Koho i Kak vospityvat' v podrastayuhchix pokolyeniyax: kollektivnaya monografiya; [Pod. red. O.A. Bazaluka]. – Kiev: MFKO, 2013. – T. 3. – S. 340.
- Matusevich, 2013* – Matusevich T.V. Kosmicheskoe obrazovanie: sovremenny filosofskopedagogicheskyy diskurs / T. V. Matusevich // Philosophy & Cosmology 2013. – Kiev, 2014. – S. 183-188.
- Polishchuk, 2012* – Polishchuk N. V. Naukovo-texnichnyy progres i duxovno-moral'ne stanovlennya molodi: monografiya / N. V. Polishchuk. – Rivne: O.Zen', 2012. – 464 s.
- Polishchuk, 2014* – Polishchuk N. V. Filosofija osvity i stanovlennja kosmichno-duxovnoho svitihljadu lyudyny maybytn'oho / Polishchuk N. V., Mosievich O. S., Panchenko I. M. // Perspektivy. Sotsial'no-politichnyy jurnal. Filosofiya, politolohiya, sociolohiya, 2014. – S. 98-102.
- Bazaluk, 2012* – Bazaluk O. A. Kosmicheskyye putihestviya – putihestvuyuhchaja psixika: kurs lekcij / O. A. Bazaluk. – Kiev: KNT, 2012. – 424 s.
- Polishchuk, 2014* – Polishchuk N. V. Filofs'ko-osvitni perspektyvy piznannja Vsesvitu ta vixovannja duxovnyx ludey kosmichno-inoplanetnoho maybutnoho / N. V. Polishchuk // Philosophy & Cosmology 2013. – Kiev, 2014. – S. 190-199.
- Ursul, 1977* – Ursul A.D. Chelovechestvo, Zemlja, Vselennaja (Filosofskyye problemy kosmonavtiki) // A. D. Ursul. – M.: Mysl', 1977. – S. 264.

Надійшла до друку 19.08.2014.